

816.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 5 października 1922 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.

Na mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 104, poz. 748), zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt f) artykułu 5 rozporządzenia z dn. 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi (Dz. U. R. P. z r. 1921, № 18, poz. 104), którego moc obowiązująca przedłużona została rozporządzeniem z dn. 29 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 795) otrzymuje następujące brzmienie:

„f) na koszt podróży do wysokości 1000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach, jednorazowo na osobę, za specjalną adnotacją na paszporcie zagranicznym, względnie w razie wyjazdu na obszar Wolnego Miasta Gdańska na dowodzie osobistym, w tym ostatnim wypadku jednakże nie częściej jak raz na miesiąc”.

§ 2. Punkt i) artykułu 5 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„i) na wszystkie inne cele gospodarczo uzasadnione, o ile zachodzi konieczność dokonania zapłaty zagranicą i suma nie przewyższa 1000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach. Dla sum wyższych wymagane jest uzyskanie uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Skarbu, lub organów przez nie oznaczonych.”

§ 3. Art. 10 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Wywóz walut i dewiz, nie pochodzących z kupna w bankach dewizowych dozwolony jest bez uzyskiwania specjalnego pozwolenia do wysokości 1000 fr. szw., lub równowartości w innych walutach zagranicznych. Dla wywozu sum do wysokości 3000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach wymagane jest zezwolenie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub jednego z jej oddziałów. Zezwolenia takie udzielane będą za okazaniem paszportu zagranicznego.

Pozwoleń na wywóz sum wyższych udziela Ministerstwo Skarbu lub organy przez nie wyznaczone”.

§ 4. Art. 11 wymienionego wyżej w § 1 rozporządzenia zmieniony rozporządzeniem z 12 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 96, poz. 706) otrzymuje obecnie następujące brzmienie:

„Wywóz marek polskich w gotówce, w czekach, przekazach lub zobowiązaniach kupieckich dozwolony jest bez specjalnego pozwolenia do wysokości 100.000 marek polskich jednorazowo dla jednej osoby z tem jednakże, iż ogólna suma wywiezionych przez jedną osobę marek polskich nie może prze-

kroczyć w ciągu jednego miesiąca 300.000 mk. Pozwoleń na wywóz marek polskich do wysokości 300.000 mk. udziela Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i jej oddziały.

Pozwoleń na wywóz sum wyższych udziela Ministerstwo Skarbu lub wyznaczone przez nie organy”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dziesięć dni po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*